

тамянъ. Когато се приближило врѣмето на дохожданието на дяволитѣ, взело да се чува и слуша чатkanie, прѣщение и мѣркание на малки сѣнки, като на птички и ги питалъ за стореното отъ кого е. Дори имъ казалъ, че ако иска, може да му донесѣтъ дяволитѣ ей сега прѣдъ него, но ще убиѣтъ тогози, който имъ е направилъ магията, та ги съвѣтвалъ за по-добрѣ, за да се не разсърдятъ духоветѣ, да имъ иска само магията и тѣ на часа му я донесли и като повдигнѣлъ поставенитѣ книги съ написанитѣ имъ имена нѣмало ги, а на тѣхно мѣсто била принесена магията имъ, състояща се отъ единъ калѣпъ сапунъ, набитъ съ различни рѣждясали игли и разни части отъ животни: скрипи, щъркели, змии и др.

Вечерѣта, като вѣнчечатъ младоженцитѣ завождатъ у тѣхъ и исправятъ ги на една страна да подрѣмѣтъ и послѣ да вечерятъ. Подиръ вечерѣта каратъ булката да мѣси хлѣбъ, да точи баница, а пѣкъ едни отъ роднинитѣ ѳ, вземахъ я на присмѣхъ, че тѣй се не точало баница, ами ей така е и, като грабнѣтъ отъ рѣцѣтъ ѳ още не расточената кора, изѣдѣтъ тестото сурово и пакъ я каратъ друго изново да захване. А пѣкъ други съ момцитѣ захванѣтъ зетѣтъ, държатъ му на крака нѣкой китюкъ съ синджиръ и го развеждатъ тукъ тамъ изъ къщи, изъ двора до гдѣто се наситѣтъ да го мжчѣтъ и подиръ като се свършѣтъ лудуванията, легнѣтъ да си поспѣтъ и мирясатъ. Това подирното днесъ се счита за отживѣло и у повечето села, което и да се прави сега, вѣрвамъ, рѣдко да е вече.

Въ града, срѣщу недѣля има обичай, младоженецѣтъ да свиква своитѣ близни комшии и приятели съ калеска отъ червенъ, бѣлъ шикеръ и съ малко леблебии и стафиди, да повика ергенитѣ за да го придружѣтъ да отиде съ тѣхъ на банята да се окъпи, като ще я закупи, т. е. отиванието имъ ще откупи изцѣло съ по-малко пари, на което хамамджиитѣ правѣтъ малко икрамъ (почетъ). Срѣщу това омивание въ понеделникъ сутринѣта, подиръ вѣнчаванието, момъка призовава пакъ приятелитѣ си *да заповѣдатъ на чорба*, да обѣдватъ у него. Тѣ обаче тогава не отиватъ праздни, т. е. съ съгласието на всички още прѣзъ вечерѣта накупятъ подарѣци за булката, турѣтъ ги на една голѣма тава, бакърена, върху ѳ сложѣтъ, лиенъ, ибрикъ, саханъ, тасъ, тепсия, тенжура, тиганъ, тавичка, кушене (единъ видъ мѣденъ сѣдъ тен-